

Srijeda, 01.01.2014.g.

Jedna draga osoba rekla mi je neki dan da me ljudi smatraju za čudaka. I oni koji su u vjeri i oni koji baš i nisu.

I to sve radi mojeg izvanjskog pokazivanja vjere a
POSEBNO RADI STALNOG NOŠENJA KRUNICE OKO
VRATA.

Da to ne čine ni svećenici, da je to nešto što se ne bi trebalo nositi u svakodnevnom životu u kafiće, kupovinu, na posao i na sva druga mjesta kuda tokom svakog dana idem. Da je ta krunica, "čislo", namijenjeno samo molitvi KRUNICE, i za sveta mjesta, a ne za svakodnevno pokazivanje.

Druga jedna draga osoba, a koja je dosta u vjeri, mi je rekla da je njoj malo čudno, čak ponekad i smiješno, kako ja kod moljenja molitve OČE NAŠ na misi, raširim ruke i visoko ih, onako zatvorenih očiju, dignem u vis.

Da to baš nije uobičajno, da to nije baš u skladu s liturgijskim propisima po kojima se odvija misa, da bi ruke u vis trebao dizati samo svećenik.

Jednoj drugoj dragoj osobi čudno je kako sam ja, iz

"čista mira", prije nekoliko mjeseci počeo, na svakoj misi, primati u usta HOSTIJU, ŽIVOG GOSPODINA ISUSA, klečeći. Ne stojeći, ne na ruke, nego klečeći u usta.

Zbog toga i nekih drugih mojih svjedočenja vjere, LJUDI,

NEKI LJUDI, SMATRAJU ME ČUDAKOM.

Na sve to sam se ja slatko nasmijao i rekao toj osobi da ja nemam takav osjećaj i da mi to nitko nije rekao.

A ona mi je rekla da mi nitko to neće reći jer me se boje, ili ne žele ulaziti sa mnom u polemiku jer i ovako i onako neću promijeniti svoje mišljenje, jer sam tvrdoglav, jer se samo na sve smijem.

A ja sam joj rekao da mi nitko do sada nije ni rekao da ja činim nešto loše, da kršim neke crkvene propisa i slično.

I da mislim da ima nekih ljudi koji misle drugačije, da

JA IPAK NISAM TAKAV ČUDAK.

I pokušao sam joj objasniti da MI JE KRUNICA OKO VRATA DONIJELA PREKRASNIH, PREKRASNIH TRENUTAKA U KOJIMA SAM MOGAO SVJEDOČITI ZA GOSPODINA, I DA JE NEKIM LJUDIMA, KADA SU VIDJELI TU KRUNICU OKO MOJEG VRATA, TO BILO OHRABRENJE U NEKIM NJIHOVIM ŽIVOTNIM SITUACIJAMA.

I DA JE ONA ZA MENE VELIKA ODGOVORNOST JER ME UVIJEK PODSJEĆA KOLIKO JE VAŽNO DA SE

KLONIM GRIJEHA.

I pokušao sam joj objasniti da je moje DIZANJE

RAŠIRENIH RUKU U VIS KOD MOLITVE "OČE NAŠ"

ZAPRAVO MOJA ŽELJA DA BUDEM ŠTO BLIŽE BOGU

OCU U TOJ MOLITVI, DA MU SKROZ "OTVORIM"

SVOJE "JA" KAKO NE BI BILO NIČEGA IZMEĐU

MENE I NJEGA BAREM KOD TE MOLITVE, TU U MISI,

PRED ŽIVIM GOSPODINOM ISUSOM KRISTOM U

HOSTIJI I PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU.

A NISAM JOJ MOGAO RIJEČIMA IZRAZITI KOLIKO

PREKRASNIH TRENUTAKA DOBIJEM U TIM TRENUCIMA

U TOJ MOLITVI.

I DA MI SE ZASUZE OČI, I DA MI TRNCI STALNO

PROLAZE TIJELOM, I DA IMAM OSJEĆAJ KAO DA

JE VRIJEME STALO. I DA PONEKAD IMAM OSJEĆAJ

KAO DA LEBDIM IZNAD ZEMLJE A LICE MI

RADOSNO SJAJI.

I DA SAM TADA SIGURAN, TAKO ČVRSTO SIGURAN,

DA JE TADA, TU SA MNOM, GOSPODIN BOG.

I pokušao sam joj objasniti kako sam žalostan kada

vidim drage ljude kako kod pričesti primaju ŽIVOGA

GOSPODINA ISUSA KRISTA U POSVEĆENOJ HOSTIJI

u svoje ruke, neposvećene, nedostojne, i uzimaju ga

kao neki komadić keksa i nemarno ga stavljaju u svoja

usta.

A DA JE MENE SVE VIŠE POČELO OBUZIMATI

▯ STRAHOPOŠTOVANJE ▯ PREMA ▯ MOJEM ▯ ŽIVOM ▯
GOSPODINU, ▯ KOJI ▯ "STANE" ▯ ISPRED ▯ MENE ▯ U ▯
POSVEĆENIM ▯ RUKAMA ▯ SVEĆENIKA, ▯ I ▯ "GLEDA
▯ ME" ▯ IZ ▯ SVEĆENIKOVIH ▯ RUKU.

▯ I ▯ DA ▯ SAM ▯ JEDNOSTAVNO ▯ OSJETIO ▯ POTREBU
▯ DA ▯ GA ▯ "PRIMIM" ▯ U ▯ SEBE ▯ PONIZNO, ▯ KLEČEĆI,
▯ GLEDAJUĆI ▯ KAKO ▯ MI ▯ DOLAZI ▯ IZ ▯ VISINE, ▯ IZ ▯
SVEĆENIKOVIH ▯ RUKU.

I, ZAR SAM ČUDAN ŠTO ŽELIM SVIMA

REĆI, NOSEĆI STALNO KRUNICU OKO

VRATA, KOLIKO VOLIM SVOJEG

GOSPODINA, NJEGOVU PRESVETU

MAJČICE?

I, ZAR SAM ČUDAN ŠTO ŽELIM DA TO

SVI VIDE, I ŠTO ŽELIM SVAKODNEVNO

ŽIVJETI ONO U ŠTO VJERUJEM?

I ZAR SAM ČUDAN ŠTO ŽELIM CIJELIM

SVOJIM BIĆEM BITI BLIŽE BOGU OCU,

I DUŠOM I TIJELOM, KADA NA MISI

MOLIM, ZAJEDNO SA SVIMA DRAGIM

LJUDIMA OKO SEBE, MOLITVU

GOSPODNJU KOJU NAS JE SAM

GOSPODIN ISUS, BOG, NAUČIO MOLITI

KADA JE BIO OVDJE NA ZEMLJI?

I ZAR SAM ČUDAN ŠTO SE SMATRAM

TOLIKO NEDOSTOJNIM DIRATI ŽIVOGA

GOSPODINA BOGA U PRESVETOJ

HOSTIJI, DIRATI GA SVOJIM

"PRLJAVIM" RUKAMA KOJE SU TOLIKO

ZLA I GRIJEHA UČINILE, I JOŠ GA

ČINE?

I ZAR SAM ČUDAN ŠTO ŽELIM

KLEČATI PRED MOJIM STVORITELJEM I

SPASITELJEM?

ZAR JE TO ČUĐNO?

AKO JE SVE TO ČUĐNO, ONDA SAM

SRETAN ŠTO SAM ČUĐAK.

I svi ti koji su me željeli na neki prijateljski način malo odgovoriti od mojeg "čudnog" svjedočenja vjere su mi kao argument rekli da to smeta druge ljude, da onda o meni imaju krivo mišljenje, da sam manje vrijedan u njihovim očima, da onda neke od njih odbijam od vjere i slično.

A TKO SU SVI TI LJUDI?

KAKVA JE NJIHOVA VJERA?

KAKVI SU NJIHOVI GRIJESI?

DA LI BI MI IMALI HRABROSTI OTVORITI SRCE I

DUŠU I SVE MI REĆI O SEBI I SVOJOJ VJERI,

SVOJEM ŽIVOTU KAO JA NJIMA?

JA IM SVE DAJEM "NA DLANU". I SEBE, SVOJ

ŽIVOT, I SVOJU VJERU.

A ONI MENI NIŠTA. ČAK NITI PITANJE ZAŠTO ČINIM

OVO OVAKO ILI ONAKO.

I ZAŠTO DA ONDA JA RAZMIŠLJAM O TOME ŠTO ĆE

I KAKO NETKO GOVORITI O MENI I MOJEM

SVJEDOČENJU VJERE?!

KAO ŠTO APOSTOL JAKOV KAŽE U SVOJOJ

POSLANICI:

"POKAŽI MI SVOJU VJERU BEZ DJELA, A JA ĆU

TEBI DJELIMA POKAZATI SVOJU VJERU...

... JER KAO ŠTO JE TIJELO BEZ DUHA MRTVO,

TAKO JE I VJERA BEZ DJELA MRTVA..."

Da, zli i njegovi bi na razne načine htjeli da svoju vjeru pokazujemo samo u crkvi, da vjerujemo strogo po nekim pravilima i klišejima, da skrivamo znakove svoje vjere i da ju ne svjedočimo javno, ili da barem to čine samo svećenici.

A GDJE JE SRCE!?

JER ZLI ZNA, O KAKO DOBRO TO ON ZNA, DA

U NAŠA SRCA NE MOŽE KADA JE TAMO

GOSPODIN!

A KADA JE GOSPODIN U NEČIJEM SRCU, ONDA TA OSOBA ZRAČI, ONDA ONA ISIJAVA RADOST, ONDA ONA ŽELI DA SVI TO OKO NJE VIDE I DA SA SVIMA TO PODIJELI.

I POSTOJE RAZNI NAČINI ZA TO SVJEDOČENJE,

KAKO JE KOME GOSPODIN DAO TO ZA SPOZNATI.

MENI JE DAO TAKO.

SA KRUNICOM OKO VRATA, S RUKAMA PODIGNUTIM

U VIS, KLEČEĆI NA KOLJENIMA.

TO SAM JA I MOJ GOSPODIN I BAŠ ME BRIGA ŠTO

DRUGI O TOME MISLE.

A KADA ĆU NEŠTO TREBATI PROMIJENITI, DAT ĆE

VEĆ MENI GOSPODIN NEKE ZNAKOVE.

ZA SADA MI TO NIJE DAO ILI JA JOŠ NISAM

SPOZNAO.

I ZATO JA NE SKIDAM KRUNICU

SA SVOJEG VRATA.

I ZATO JA NE SPUŠTAM RUKE OD

MOJEG GOSPODINA BOGA OCA.

I ZATO JA KLEČIM PRED MOJIM

LJUBLJENIM SPASITELJEM,

GOSPODINOM ISUSOM KRISTOM.

I SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE

SVETI.

ČAŠĆEN, HVALJEN I SLAVLJEN U SVE

VIJEKE VJEKOVA.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA

DJEVICE, I CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU.